

[Statsministeren.]

der valgte den metode? Socialdemokratiet bliver nødt til at affinde sig med, at jeg vælger den ikke. Trods aldrig så megen pression vil man ikke komme til at finde mig i den situation.

Hr. J. O. Krag sagde, at jeg antydede, at byggeriet skulle finansiere hele den økonomiske stramning. Nej, det gjorde jeg ikke. Hvorfor siger hr. J. O. Krag nu det, når hans ordfører brugte megen tid på at angribe alle de andre ting, jeg havde peget på i åbningstalen? Hvorfor siger hr. J. O. Krag så pludselig, at det er altså det, der skal finansiere det hele? Vi har nok mærket nuancen i socialdemokratiet. At den var så stor, det vidste jeg ikke.

Jeg har peget på en række andre ting. Kommunerne, de private indkomster, begrænsningen af de offentlige udgifters vækst, reformernes tilpasning til vor økonomiske formåen. Ja men det er ikke alt sammen boligbyggeri. Jeg håber stadig, at disse problemer kan blive drøftet fordomsfrit; vi har lagt dem fordomsfrit frem.

Så vil jeg gerne sige, at man kan selvfølgelig — det gør man jo, det kunne jeg lide, at man lod være med, men kan ikke komme uden om det — når regeringen ikke fremlægger konkrete formuleringer og siger sådan og sådan og sådan, sige: regeringen er altså kørt fast; indre splid, indre uenighed, den ved ikke, hvad den vil. Når vi så kommer og lægger resultaterne frem og siger på den måde og på den måde og på den måde, så står socialdemokratiet op og siger: her har vi en regering, der udnytter sin magt og aldrig vil forhandle med oppositionen. Tag hatten op, lad hatten ligge — fornærmet bliver man i begge tilfælde.

Finansministeren (Poul Møller): Hr. Per Hækkerup stillede mig spørgsmål om, hvorvidt der kunne forhandles om den kompensation, der gives til pensionisterne, hvis det skulle vise sig, at de kommunale skatteprocenter bliver højere, end man i foråret forudså, da man talte om 15,9 pct. Jeg vil gerne sige, at naturligvis kan der forhandles om det problem, når vi har fået den gennemsnitlige kommunale skatteprocent, og jeg håber og tror, at vi i forbindelse med de udvalgsforhandlinger, der skal føres om ligningsloven, vil kunne få disse resultater

frem, fordi de jo snart, inden udgangen af måneden, skal afleveres til de centrale skattemyndigheder. Så skulle vi have dem, og så skulle vi kunne se, hvorvidt man har fundet den balance, folketinget tilstræbte i foråret.

Hr. J. O. Krag talte om mit partis indsats over for skatterne i de år, der gik forud for den nuværende regerings dannelse. Jeg vil gerne erindre om, at da hr. J. O. Krag var fungerende statsminister i 1962 og hr. Per Hækkerup var udvalgsformand, afsluttede vi i fællesskab forlig om engrosomsens indførelse. Hr. J. O. Krag siger, at vi var imod moms, men hr. J. O. Krag ved jo godt, at i 1967 kunne der være sluttet et forlig med det konservative folkeparti om indførelse af den moms, som vi har nu. En af de ting, der gjorde, at vi ikke fik et forlig, og som førte til bruddet i 1967, var jo, at på den udskrivningsskala, som dengang lå på vort bord, og som i mangt og meget praktisk talt er identisk med den, der er gældende lov i dag, ville socialdemokratiet ikke give nogen indrømmelse om, at når kildeskatten skulle træde i kraft, så skulle man ikke udskrive de 100 pct. Vi prøvede dag efter dag, om ikke vi kunne få socialdemokratiet og dets finansminister til at love, at man ikke ville udskrive 100 pct. af denne skala, men lægge sig på et lavere tal. Vi gik ikke ned på 82 eller 85 eller sådanne fabelagtige tal, som socialdemokratiet nu har lagt sig på, men vi sagde 90 eller 95, kan vi dog ikke få et tilsagn, men vi kunne ikke få et tilsagn om nogen reduktion i udskrivningsskalaen. Derfor fik vi ikke noget forlig, og derfor har vi gennemført 95 pct. i år. Hvis socialdemokratiet altså på det tidspunkt havde sagt, at de ville binde sig til mindre end 100 pct., kunne man have fået et næsten enigt folketing omkring momsens indførelse og omkring kildeskattens gennemførelse.

Der er en ting, jeg har lagt mærke til at hr. J. O. Krag har sagt nogle gange i den sidste tid, nemlig at hesten, der skulle under en kur, nu er mere træt end nogen sinde. Er det et rigtigt billede at give af dansk økonomi i dag? Hvis vi overhovedet skal blive i hestesproget, vil jeg sige, at hesten er ved at løbe løbsk. Det er det, vi kan mærke, og det er det, der giver os problemer. Der produceres mere i Dan-